

لِإِمَامِ الْمُعْتَبِينَ. لِدَاوُدَ.

¹عَلَى الرَّبِّ تَوَكَّلْتُ. كَيْفَ تَقُولُونَ لِنَفْسِي: اهْرُبُوا إِلَى
جِبَالِكُمْ كَعَصْفُورٍ؟² لَأَنَّهُ هُوَذَا الْأَشْرَارُ يَمْدُونِ الْقَوْسَ،
فَوْقُوا السَّهْمَ فِي الْوَتْرِ لِيَرْمُوا فِي الدَّجَى مُسْتَقِيمِي
الْقُلُوبِ.³ إِذَا انْقَلَبَتِ الْأَعْمَدَةُ، فَالصَّادِقُ مَاذَا يَفْعَلُ؟
⁴الرَّبُّ فِي هَيْكَلِ قُدْسِهِ، الرَّبُّ فِي السَّمَاءِ كُرْسِيِّهِ.
عَيْنَاهُ تَنْظُرَانِ، أَجْفَاهُ تَمْتَحِنُ بَيْنِي أَدَمَ.⁵ الرَّبُّ يَمْتَحِنُ
الصَّادِقَ، أَمَّا السَّرِيرُ وَمَجِبُّ الظُّلْمِ فَتُبْعَضُهُ
نَفْسُهُ.⁶ يُمْطِرُ عَلَيَّ الْأَشْرَارُ فَحَاخًا، تَارًا وَكَبِيرَتًا وَرِيحَ
السَّمُومِ تَصِيبُ كَأْسِهِمْ.⁷ لِأَنَّ الرَّبَّ عَادِلٌ وَيُحِبُّ الْعَدْلَ.
الْمُسْتَقِيمُ يُبْصِرُ وَجْهَهُ.

¹Ein Psalm Davids, vorzusingen. Ich traue auf den HERRN. Wie sagt ihr denn zu meiner Seele: Fliehet wie ein Vogel auf eure Berge?²Denn siehe, die Gottlosen spannen den Bogen und legen ihre Pfeile auf die Sehnen, damit heimlich zu schießen die Frommen.³Denn sie reißen den Grund um; was sollte der Gerechte ausrichten?⁴Der HERR ist in seinem heiligen Tempel, des HERRN Stuhl ist im Himmel; seine Augen sehen darauf, seine Augenlider prüfen die Menschenkinder.⁵Der HERR prüft den Gerechten; seine Seele haßt den Gottlosen und die gerne freveln.⁶Er wird regnen lassen über die Gottlosen Blitze, Feuer und Schwefel und wird ihnen ein Wetter zum Lohn geben.⁷Der HERR ist gerecht und hat Gerechtigkeit lieb; die Frommen werden schauen sein Angesicht.